

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
(pierwsza izba)
z dnia 29 czerwca 2010 r.

Sprawa F-44/09

Brigitte Knöll
przeciwko
Europejskiemu Urzędowi Policji (Europol)

Służba publiczna — Personel Europolu — Nieprzedłużenie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 40 ust. 3 Konwencji sporządzonej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencja o Europolu) oraz art. 93 ust. 1 regulaminu pracowniczego Europolu, w której B. Knöll żąda stwierdzenia nieważności odmownej decyzji Europolu z dnia 12 czerwca 2008 r. w sprawie zawarcia z nią umowy na czas nieokreślony oraz decyzji Europolu z dnia 7 stycznia 2009 r. oddalającej jej zażalenie na decyzję z dnia 12 czerwca 2008 r.

Orzeczenie: Stwierdza się nieważność odmownej decyzji Europejskiego Urzędu Policji (Europolu) z dnia 12 czerwca 2008 r. w sprawie zawarcia ze skarżącą umowy na czas nieokreślony. Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

Streszczenie

1. *Prawo Unii — Zasady — Prawo do obrony*

2. *Urzednicy — Pracownicy Europolu — Decyzja mająca wpływ na sytuację administracyjną pracownika — Uwzględnienie dokumentów, które nie znajdowały się w jego aktach osobowych — Niezgodność z prawem (regulamin pracowniczy Europolu, art. 6, 23)*

3. *Urzednicy — Pracownicy Europolu — Decyzja mająca wpływ na sytuację administracyjną pracownika — Uwzględnienie dokumentów, które nie znajdowały się w jego aktach osobowych — Decydujący wpływ — Stwierdzenie nieważności — Przesłanki (regulamin pracowniczy Europolu, art. 23)*

1. Poszanowanie prawa do obrony stanowi istotny wymóg proceduralny, którego naruszenie może być badane z urzędu. Stanowi ono również, w każdym postępowaniu wszczętym przeciwko danej osobie i mogącym zakończyć się wydaniem aktu dla niej niekorzystnego, podstawową zasadę prawa Unii, która winna być przestrzegana nawet wtedy, gdy brak jest jakichkolwiek uregulowań dotyczących danego postępowania. Zasada ta wymaga, by każdy, w stosunku do kogo może zostać wydana decyzja

niekorzystna, mógł w skuteczny sposób przedstawić swe stanowisko w przedmiocie okoliczności mogących go obciążać w przygotowywanym akcie. Prawo dostępu do akt sprawy, będące konsekwencją zasady poszanowania prawa do obrony, oznacza, że administracja powinna przedstawić zainteresowanemu pracownikowi wszystkie dokumenty, na których może ona oprzeć swą decyzję.

(zob. pkt 59, 60)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa C-291/89 Interhotel przeciwko Komisji, 7 maja 1991 r., Rec. s. I-2257, pkt 14; sprawy połączone C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P i C-219/00 P Aalborg Portland i in. przeciwko Komisji, 7 stycznia 2004 r., Rec. s. I-123, pkt 68, 71; sprawa C-344/05 P Komisja przeciwko De Bry, 9 listopada 2006 r., Zb.Orz. s. I-10915, pkt 37, 38; sprawa C-59/06 P Marcuccio przeciwko Komisji, 6 grudnia 2007 r., niepublikowana w Zbiorze, pkt 46

Sąd Pierwszej Instancji: sprawy połączone T-25/95, T-26/95, od T-30/95 do T-32/95, od T-34/95 do T-39/95, od T-42/95 do T-46/95, T-48/95, od T-50/95 do T-65/95, od T-68/95 do T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 i T-104/95 Cimenteries CBR i in. przeciwko Komisji, 15 marca 2000 r., Rec. s. II-491, pkt 487

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-51/07 Bui Van przeciwko Komisji, 11 września 2008 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-289, II-A-1-1533, pkt 77, odwołanie w toku przed Sądem Unii Europejskiej, sprawa T-491/08 P

2. Artykuł 23 regulaminu pracowniczego Europolu ma na celu zagwarantowanie pracownikom Europolu prawa do obrony poprzez uniknięcie sytuacji, w której decyzje wydawane przez administrację, mające wpływ na sytuację pracownika oraz jego karierę zawodową, byłyby oparte na okolicznościach dotyczących jego kwalifikacji, wyników pracy oraz zachowania, niewymienionych w jego aktach osobowych. Z tego wynika, że decyzja oparta na takich okolicznościach faktycznych jest sprzeczna z gwarancjami zawartymi w omawianym regulaminie i należy stwierdzić jej nieważność ze względu na to, że została wydana w następstwie niezgodnej z prawem procedury.

Decyzja wydana po przeprowadzeniu szczególnego postępowania w przedmiocie przyznania umów na czas nieokreślony, przewidzianego w art. 6 tego regulaminu pracowniczego i w art. 7 decyzji z dnia 8 grudnia 2006 r. dotyczącej wykonania art. 6 regulaminu pracowniczego Europolu, może wpływać na sytuację administracyjną pracownika Europolu, a tym samym stanowi decyzję niekorzystną. Z tego wynika, że taka decyzja może zostać wydana tylko zgodnie z zasadą poszanowania prawa do obrony.

(zob. pkt 61, 63)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 88/71 Brasseur przeciwko Parlamentowi, 28 czerwca 1972 r., Rec. s. 499, pkt 11; sprawa 233/85 Bonino przeciwko Komisji, 12 lutego 1987 r., Rec. s. 739, pkt 11

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-7/01 Pyres przeciwko Komisji, 6 lutego 2003 r., RecFP s. I-A-37, II-239, pkt 70, 72; sprawy połączone T-155/03, T-157/03 i T-331/03 Cwik przeciwko Komisji, 13 grudnia 2005 r., Zb.Orz.SP s. I-A-411, II-1865, pkt 50

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-38/06 Bianchi przeciwko ETF, 28 czerwca 2007 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-183, II-A-1-1009, pkt 48

3. Naruszenie art. 23 regulaminu pracowniczego Europolu i zasady poszanowania prawa do obrony pociąga za sobą stwierdzenie nieważności aktu tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że dokumenty, które nie zostały przedstawione pracownikowi, mogły mieć decydujący wpływ na dotyczącą go decyzję organu administracji.

W tym względzie formularz oceny, który nie stanowi zwykłego powtórzenia informacji zawartych w sprawozdaniu z oceny zainteresowanego, lecz zawiera rubryki dotyczące jego kwalifikacji, wyników pracy oraz zachowania, a także ocenę wpływu nieprzedłużenia z nim umowy na właściwe funkcjonowanie Europolu, może mieć decydujący wpływ na omawianą decyzję.

(zob. pkt 67–71)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa C-294/95 P Ojha przeciwko Komisji, 12 listopada 1996 r., Rec. s. I-5863, pkt 67

Sąd Pierwszej Instancji: sprawy połączone T-246/04 i T-71/05 Wunenburger przeciwko Komisji, 6 lutego 2007 r., Zb.Orz.SP s. I-A-2-21, II-A-2-131, pkt 149